

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 255. Sedentes contræ sepulchrum. v. 61.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

possis erui, aut tolli per malignorum suggestionem spirituum vel concupiscentiam carnis, vel oculorum, vel superbiam vitæ. Obsecro igitur bone Iesu, ut mecum semper sis, maneas, mecumq; opereris omnia ad tui solius maiorem gloriam. Amen.

§. 253. *Et abijt. v. 60.*

Absoluto munere suo, quo ad sepulcrum Christi, sanctus ille Ioseph abiit de sepulchro tristis, quod non possit diutius commorari in loco sepulcræ & custodire ipsemet, ne quid mali accideret, donec videret resurgentem die tertia, relictis ad sepulchrum Domini Maria Magdalene & altera Maria, abijs autem ipse in Civitatem ut adverteret quid populus, quid scribæ & Pharisei dicerent de Christi sepultura, quid ultra machinarentur, & si quid mali putaretur, ipse averteret, abijsque in domum suam meditando jugiter ignominiam Christo innocenti factam, & injusticiam, acerbiter dolorum eius & mortis, expectans triduum resurrectionis.

Domine da mihi & hanc gratiam, ut tui singularem curam agam, ne offendaris ullo modo, aut ignominia honori tuo aduratur sive per me sive per alium, sed semper iugiter meditando præsens sim tibi sive in monte Calvariæ, sive sepulchro, sive alibi in terra, sive in cælo mirabilia & inscrutabilia beneficia tua, quorum non est numerus, expendendo mecum.

§. 254. *Erat autem ibi Maria Magdalene & altera Maria. v. 61.*

Abiens Ioseph reliquit ad sepulchrum Mariam Magdalenam & alteram Mariam nempe marrem Domini, quæ licet vidissent sepulchrum Dominum, & iam saxum advolutum magnum, attamen præ charitate erga Dominum, divelli à sepulchro non poterant donec reverentia militum adventantium pro custodia arcerentur, paratæ utique manere noctes & dies donec viderent resurgentem Iesum plenæ fide spe & charitate, quod etiam eadem ante omnes mortales paulo post promeruerunt.

Domine, tali amoris vinculo tecum uniri etiam me opto, ut à te nec nocte neque die cogitatione separet, donec veniat dies resurrectionis æternæ.

§. 255. *Sedentes contra sepulchrum. v. 61.*

Sedentes autem erant contra sepulchrum ea intentione, ut ipsæ custodirent, & essent testes ne quid mali vel ignominia fieret sepulchro aut Domino sepulto, eumque suis vigiliis honorarent, precibus, meditationibus, commentationibus pijs & devotis, fletibus & desideriis devotionis:

Y

unde

unde meruerunt videre primum resurgentem Dominum quia fuerunt perseverantes apud Dominum.

Domine ista considerans oro ut sedeam ad sepulchrum tuum cum hisce duabus devotis fœminis flens & gemens, quod te amiserim aliquando per peccatum. Sed & expectem resurrectionem tuam in corde meo qua eluceas iterum animæ meæ, & revertar ad pristinum innocentiae statum, & salutis, nec unquam quiescam donec tecum in gratiam redierim.

§. 256. *Altera autem die qua erat post Parasceven. v. 62.*

Dies altera post Parasceven est dies Sabbathi & quidem isto anno Dies solemnissimus Paschæ, in qua feriari debebant juxta legem Moysis Judæi, neque convenire ad iudicium; iudiciales enim causæ prohibebantur festivis diebus, maximè tali festo. Sed tanta erat invidia, & odium in Christi personam etiam post mortem, ut cogitarent & consilium inirent, quomodo etiam post ignominiosissimam mortem crucis, Christo ignominiam inferrent, inierunt ergo Consilium, ut occluderetur Christi sepulchrum taliter ne memoria eius ultra haberetur. nec deerat eis indignatio, quod Pilatus corpus eius sepeliendum dedisset Josepho ab Arimathea: maluissent ut etiam in die sancto Paschæ (contra tamen ipsorum consuetudinem) ignominiosissime adhuc pependisset in cruce inglorium & despectum toti mundo.

O Domine custodiam ego omni tempore vitæ meæ sabbatha & dies festos ab Ecclesia celebrari institutos, nec quidquam in ijs faciam aut tractem quod non cedat ad tui gloriam & proximi utilitatem: minime vero cogitem facere peccatum aut iniquum consilium de proximo lædendo vel circumveniando, uti pertinaces isti Iudæi fecerunt.

§. 257. *Convenerunt Principes Sacerdosum & Pharisei ad Pilatum. v. 62.*

Convenerunt in die sancto Sabbathi, non nominat clare Sabbathum Evangelista, sed dicit, *altera die post Parasceve*, eo quod his de quibus loquitur non erat Sabbathum seu requies iuxta legem ipsorum, sed dies inquietudinis, dies mali consilij, dies ulterioris persecutionis & odij in Christum & discipulos, turebant enim instar rabidorum contra Iesum, & S. Iosephum & Nicodemum quod tam honorifice sepelivissent corpus eius; ideoque non curabant etiam transgredi præceptum de Sabbatho sanctificando positum. nefas erat illis tractare cum gentilibus, nefas ingredi prætorium aut domum Pilati gentilis in tanto festo & adeò per Moysen comendato: sed, ô hypocrisis! ut nocere possint, & nomē Christi à terris abolere, non curant prælivore transgredi sabbatum & tractare prohibita, alloqui gentilem &

intra-